

niet voor één volk, maar zooals ook de oude Universiteiten voor heel het corpus Christianum, onder alle volken verspreid. Dat ik aan deze School zooveel jaren heb mogen arbeiden is het grootste voorrecht mij gegund. En al weet ik zeer wel, dat ik die taak met zwakheid heb vervuld, dat menig ideaal, waarmede ik eens als jeugdig hoogleeraar optrad, niet is vervuld, aan liefde voor onze Hoogeschool en voor de beginselen door haar beleden, heeft het mij nooit ontbroken.

Ik ben een der weinigen onder u, die haar glorieuze stichting in de Nieuwe Kerk vol jeugdig enthousiasme heb bijgewoond. Ik was een der eerste van haar leerlingen en heb aan de voeten gezeten van de uitnemendsten harer hoogleeraren, een Kuypers en een Rutgers aan wier onderwijs ik met innige dankbaarheid gedenk, omdat daardoor zoo diep in mijn hart de Gereformeerde beginselen zijn ingeprent. Ik heb het voorrecht gehad reeds vroeg in hun kring te worden opgenomen als hoogleeraar en saam met hen en met een man als Bavinck jaren lang te mogen saamwerken. Heel dat heroïeke geslacht van voortrekkers is heengegaan. En als oudste van de generatie, die op hen volgde, leg ook ik thans mijn taak neer. Ik doe dat met dank aan Directeuren en Curatoren, die mij zooveel vertrouwen en hulp hebben geschonken; met dank aan mijn collega's inzonderheid in de Theologie met wie ik steeds in volle eensgezindheid heb saamgewerkt, voor de welwillendheid en vriendschap mij door hen betoond; met dank ook daarvoor, dat ik weet dat mijn plaats wordt ingenomen door een leerling, die zij het zelfstandig hetzelfde spoor zal volgen. En ik doe het bovenal met de innige bede van mijn hart, dat God de Heere onze Universiteit, die Zijn gave aan ons volk is, moge bewaren, versterken en steeds meer tot zegen doe zijn voor heel Zijn Christelijke Kerk.
